

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

**Betreft: Goedkeuring en machtiging tot ondertekening van de
overeenkomst tussen de Regering van de Vlaamse Gemeenschap en
de Regering van de Franse Republiek inzake cinematografische
coproductie.**

1. SITUERING

Context

Op 20 september 1962 sloot de toen bevoegde Belgische overheid een bilateraal coproductie-akkoord voor cinematografische werken met Frankrijk. Dit akkoord werd gewijzigd bij uitwisseling van brieven, gedagtekend te Parijs op 17 juli 1969 en 31 maart 1970, en op 10 maart en 9 juni 1975. Vandaag is de Vlaamse overheid de rechtsopvolger voor dit akkoord.

In een coproductieakkoord leggen de verdragsluitende overheden voorwaarden vast waaraan een productie moet voldoen om erkend te worden als officiële coproductie. Een officiële coproductie-status maakt dat het werk in kwestie als nationale productie behandeld wordt in de coproducerende landen. Dit biedt producenten onder andere toegang tot internationale steun (Eurimages), tot hogere productiebudgetten, tot het delen van de risico's, tot de distributiemarkt van de coproducerende partners, tot een breder en meer heterogeen publiek, tot nationale steunmaatregelen van de coproducerende partner en tot internationale kennis en expertise.

Als land met een hoge productiecapaciteit is Frankrijk strategisch een interessante partner voor een coproductieakkoord. Het zou de Vlaamse filmprofessionelen toegang bieden tot hogere productiebudgetten en grootschaligere projecten. De Franse filmwereld kan ook een grote stimulans betekenen voor de internationale loopbaan van Vlaamse professionelen die actief zijn in de filmwereld.

Het bovenstaande akkoord van 20 september 1962, afgesloten door België, wijkt sterk af van de hedendaagse praktijken m.b.t. internationale coproducties. Zo ligt de vereiste financiële inbreng van de minoritaire coproducent, vooropgesteld als voorwaarde om erkend te worden als officiële coproductie, met 30% van het totale productiebudget, onrealistisch hoog voor Vlaamse producenten. Ook de vereiste minimale inbreng van artistiek en technisch personeel door de minoritaire coproducent, ligt voor Vlaamse producenten te hoog. Vandaag eisen internationale coproductieakkoorden veelal een minoritaire inbreng van minstens 20% of zelfs 10%. Deze percentages zijn wel haalbaar voor Vlaamse producenten. Een coproductieakkoord dat beter aansluit bij de hedendaagse filmpraktijken van de Vlaamse producenten, dringt zich op.

De Vlaamse Regering heeft op 15 januari 2016 beslist de formele onderhandelingen aan te vatten met de Regering van de Franse Republiek over het afsluiten van een exclusieve coproductieovereenkomst. De onderhandelingen hebben voornamelijk via schriftelijke procedure plaats gevonden tussen de Vlaamse onderhandelingsdelegatie samengesteld uit vertegenwoordigers van het departement Cultuur, Jeugd en Media, het Vlaams Audiovisueel Fonds en het departement Buitenlandse Zaken, enerzijds, en het Franse filmfonds, Centre national du cinéma et de l'image animée (CNC), bijgestaan door het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken, anderzijds. De ontwerp tekst werd definitief verklaard door beide partijen op 22 november 2018.

Inhoud

De overeenkomst bestaat uit veertien artikelen en een bijlage.

Titel I – Coproductie

Artikel 1 bevat enkele definities.

Cinematografische werken geproduceerd in coproductie uit hoofde van deze overeenkomst worden beschouwd als nationale cinematografische werken in overeenstemming met de geldende wetgeving op het grondgebied van Frankrijk en in de Vlaamse Gemeenschap. Aanvragen moeten worden ingediend bij de bevoegde nationale instanties overeenkomstig de procedure bepaald in de bijlage van de overeenkomst (artikel 2).

Overeenkomstig artikel 3 dienen de cinematografische werken te worden geproduceerd door coproducenten met een goede technische en financiële organisatie en professionele ervaring om de status van coproductie te verkrijgen. Het technisch en artistiek personeel dient van Franse of Belgische nationaliteit te zijn, of zijn onderdanen van een andere lidstaat van de Europese Unie, van een staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte, van een staat die partij is bij het Europees Verdrag inzake grensoverschrijdende televisie, de Europese Overeenkomst inzake de cinematografische coproductie van de Raad van Europa of van een andere Europese staat waarmee de Unie overeenkomsten heeft gesloten met betrekking tot de audiovisuele sector.

Artikel 4 regelt de verhouding tussen de coproducenten wat hun financiële inbreng betreft. Zo mag de minoritaire inbreng niet minder dan 10% en de majoritaire inbreng niet meer dan 90% bedragen van de totale productiekost. Verder stelt dit artikel dat in principe de technische en artistieke inbreng van alle coproducenten evenredig moet zijn aan hun investering.

Artikel 5 stelt als voorwaarde dat elke coproducent mede-eigenaar moet zijn van het cinematografisch werk.

Volgens artikel 6 vergemakkelijken de partijen, in overeenstemming met hun onderscheiden grondwettelijke bevoegdheden, nationale voorschriften en internationale verplichtingen, de invoer en uitvoer van het materiaal dat nodig is voor het maken van cinematografische werken. In het geval van de Vlaamse Gemeenschap maken de materies die onder de bevoegdheid van de Belgische federale overheid vallen, geen deel uit van dit artikel.

De bevoegde autoriteiten van beide partijen onderzoeken elke twee jaar of er een algemeen evenwicht wordt bewaard tussen de partijen, zowel wat betreft de draagwijdte van de investeringen als wat betreft de technische en artistieke deelname. Indien een partij vaststelt dat er sprake is van een onevenwichtigheid, zal de Gemengde Commissie, zoals opgericht in artikel 11, de nodige middelen bestuderen om het evenwicht te herstellen en alle maatregelen treffen die ze hiertoe nodig acht (artikel 7).

Artikel 8 handelt over de verplichte vermelding van de coproducerende partijen in de generiek en in het reclame- en promotiemateriaal.

Overeenkomstig artikel 9 dient de verdeling van de opbrengsten van het gecoproduceerde werk, bepaald door de producenten, in verhouding te staan tot hun financiële bijdragen.

Volgens artikel 10 kunnen de bevoegde autoriteiten van beide partijen overeenkomen dat cinematografische werken die onder deze overeenkomst vallen, worden gecoproduceerd met een of meer producenten uit landen waarmee een van beide partijen reeds een coproductieakkoord heeft gesloten.

Titel II – Gemengde Commissie

In artikel 11 wordt een Gemengde Commissie opgericht die de toepassing van deze overeenkomst zal vergemakkelijken. De Gemengde Commissie komt om de twee jaar bijeen, afwisselend in Frankrijk en in de Vlaamse Gemeenschap.

Titel 3 – Slotbepalingen

De voorliggende overeenkomst vervangt het Akkoord van 20 september 1962 tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Franse Republiek betreffende het filmverkeer.

Geschillen over de interpretatie of toepassing van dit akkoord worden in onderling overleg tussen de partijen beslecht (artikel 13).

Tot slot beschrijft artikel 14 de inwerkingtreding, het wijzigen van de overeenkomst en de duur.

De bijlage behandelt de voorwaarden en de modaliteiten om de status van coproductie te verkrijgen. Voor de Vlaamse Overheid zal het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) aangeduid worden als bevoegde autoriteit, die de aanvragen voor het verkrijgen van de coproductiestatus onderzoekt en de cinematografische coproducties goedkeurt. Dit sluit aan bij de operationele doelstelling *'het voeren van een geïntegreerd filmbeleid'* in de beleidsnota Cultuur, met VAF als uniek filmloket.

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het voorstel heeft geen weerslag op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Cinematografische coproducties die de coproductiestatus hebben verkregen kunnen in aanmerking komen voor financiering bij het VAF/Filmfonds. De middelen die ter beschikking worden gesteld ter ondersteuning van de audiovisuele sector zijn bepaald in de beheersovereenkomst (2018-2021) tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw met betrekking tot het VAF/Filmfonds en de werking van de vzw. Ondersteuning aan coproducties vallen binnen de voorziene dotatie aan het VAF.

Het voorstel kreeg gunstig advies van de Inspectie van Financiën op 21 december 2018. Een gemotiveerd begrotingsakkoord is niet vereist.

Het advies is als bijlage bij de nota gevoegd.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorstel heeft geen weerslag op de gemeenten, de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW's), de intercommunales of de provincies, voor wat hun personeel, de werkingsuitgaven, de investeringen en hun schuld of ontvangsten betreft.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel heeft geen rechtstreekse gevolgen op personeelsvlak of organisatorisch vlak, noch op de personeelsbudgetten.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te hechten aan de overeenkomst tussen de Regering van de Vlaamse Gemeenschap en de Regering van de Franse Republiek inzake cinematografische coproductie;
- 2° de onderhandelingsdelegatie te ontheffen van haar opdracht;
- 3° de minister-president van de Vlaamse Regering te gelasten punt 1° van deze beslissing, overeenkomstig artikel 81, §1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd, binnen de vijf werkdagen schriftelijk mee te delen aan de federale minister van Buitenlandse Zaken;
- 4° de Vlaamse minister, bevoegd voor cultuur, jeugd en media te gelasten om de overeenkomst in naam van de Vlaamse Gemeenschap te ondertekenen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel,

Sven GATZ

Bijlagen:

- een ontwerp van het akkoord in het Nederlands en het Frans;
- het advies van de Inspectie van Financiën d.d. 21/12/2018.